

[Starcke.]

Vi mener, at inden for Politik burde den objektive Sandhed veje efter sin indre Værdi og ikke efter det Antal af Tilhængere og Stemmer, som staar bagved. I en Lægeforening vilde man aldrig give sig til at afholde Afstemning om, hvorvidt et bestemt Lægemiddel har den og den Virkning eller det ikke har den Virkning, man vilde undersøge det. Inden for den objektive Videnskab afholder man ikke Afstemninger om, hvorvidt Slagelse ligger paa Sjælland eller Fyn, men her i dette høje Ting og i mange andre . . . (*Christmas Møller*: Holder vi heller ikke Afstemning om det) . . . høje Ting ude omkring i Verden regner man væsentligt en Udtalelse efter, hvor mange Stemmer der staar bagved den. Jeg tror, det er rigtigt, ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at saadan er den nøgterne Realitetspolitik i Danmark. Den gode Begrundelse har en relativ ringe Vægt over for Massevirkningsloven. Efter mit Skøn vilde det være nok saa rationelt at veje de ærede Medlemmer som at tælle dem.

Naar vi nu har hørt alle disse smukke Indledningsord til dette Forslag til Rigsdagsbeslutning om, hvorledes der skal arbejdes for Samkvemmet mellem Folkene, hvorledes Samarbejdet skal befordres, virker det noget desillusionerende, at man ikke engang kan faa Valuta til at rejse til Skaane. Jeg synes, vi skulde begynde selv herhjemme og lade være med at lægge Handelen Hindringer i Vejen, for det, som sætter Nationerne op mod hinanden, er, at man kan spærre for Handelssamkvemmet mellem dem, dette at man underbinder den livsvigtige Samhandels Aarer og kvæler dens Aandedræt, dette, at Staterne blander sig i Handelen i Stedet for at lade Menneskene klare det selv.

Jeg tror, at hvis Staten indskrænker sig til at haandhæve Retfærdigheden, til at værgе Friheden og til at løse de objektive Opgaver, som alle Mennesker har nøjagtigt den samme Interesse i bliver løst, saasom Vejvæsen, Retsvæsen, Sundhedsvæsen o. s. v. og overlader Resten til Menneskene selv, saa vil Menneskene ogsaa selv kunne sætte sig i Forbindelse med hinanden og lære det, de har Trang til, for der er en Hunger i Menneskene efter at lære Verden at kende, efter at lære andre Folkeslag at kende.

Men til Trods for, at vi altsaa har væsentlige Indvendinger mod hele Grundsynet i denne Overenskomst, vil vi alligevel fra vor Side stemme for dens Ratifikation.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Forslag til Beslutning, og vil gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til nogle af de Punkter, der blev fremdraget af de ærede Ordførere.

Jeg er enig med det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft i det betænkelige i, at man i en international Traktat opstiller Postulater, saaledes som det sker i Indledningen til denne Overenskomst. De kan komme til at lyde meget tomt, og for en dansk Sprogforneemelse lyder de fremmedartet. Hvad Realiteten angaar, kommer det, som det ærede Medlem nævnte, an paa at sætte Handling bag Ordene, og jeg er ganske enig i, at det er det, som maa være Opgaven, naar man har tiltraadt Overenskomsten.

Det ærede Medlem Hr. Starcke beskæftigede sig ogsaa og næsten udelukkende med disse indledende Betragtninger i Traktaten, men jeg tror ikke, jeg vil være i Stand til at følge ham hele Vejen i hans Tankeflugt, som var meget vidtspændende, lige fra Pontius Pilatus til Grundskyld, indbefattet Arvesynden. Der er dog een Ting, jeg gerne vil sige i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Starcke saa stærkt kritiserede Sætningen om, at Krigen begynder i Menneskenes Sind, nemlig at jeg tror ikke, det har været Hensigten med disse Ord at tage Afstand fra Krigsaarsager, jeg tror ikke, man derved har villet sige, at Krig ikke kan opstaa f. Eks. af social Elendighed eller økonomiske Katastrofer, eller at saadanne Forhold ikke kan medvirke til, at Krige opstaa. Jeg læser det saadan mere tonløst, at der bare siges, at Krig begynder i Menneskenes Sind som en Slags Fællesnævner, men uden Tanke paa at udelukke eller tage Afstand fra de egentlige Krigsaarsager, og saadan som Ordene staar, forstaaet paa naturlig Maade, synes jeg egentlig, dette er vanskeligt at bestride.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft omtalte Ønskeligheden af, at Danske var med i den internationale Organisation UNESCO. Dér er jeg ganske af det ærede Medlems Mening. Det maa, synes jeg, være et almindeligt dansk Ønske, at egnede Danske bliver knyttet ikke blot til UNESCO, men til de andre internationale Organisationer, der er blevet skabt siden Krigen, og ikke mindst eller rettere først og fremmest selve De Forenede Nationers Organisation. Det er naturligt, at vi til et enkelt af disse nye Foretagender, nemlig den